

وحشت نان اسلام خورهای رژیم ایران از مسیحی شدن اقشار جوان و دانشگاهی و افزایش کلیساهای خانگی

وحشت نان اسلام خورهای رژیم ایران از مسیحی شدن اقشار جوان و دانشگاهی و افزایش کلیساهای خانگی

دغدغه ای مشترک و گسترده دست اندرکاران امور در ایران را به تکاپو واداشته است. اهل سیاست و آنانی که دهه های متوالی است، از قبل نان آغشته به دین اسلام امور می گذرانند و سفره های مردم را غارت می کنند، در این میان بیشتر از دیگران در تب و تاب هستند.

رشد گرایش به مسیحیت در میان اقشار مختلف مردم و به ویژه قشر جوان و دانشگاهی عامل بروز این دغدغه مشترک است.

چرا که تاریخ گواه صادقی است. و تایید می کند که در دوره های مختلف، بخش زیربنایی تغییرات

صورت گرفته اجتماعی، سیاسی و اقتصادی در ایران، با متحول شدن دیدگاه‌ها و حرکت‌های جسورانه جوانان و اقشار تحصیل کرده و دانشگاهی قوت گرفته است.

این ترس و نگرانی قدرتمداران ایران تا به جایی است که حاضر نیستند به صورت رسمی و حتی غیر رسمی آماری را در این باره اعلام کنند. حتی آمارهای اعلام شده از سوی منابع دیگر را هم تکذیب می‌کنند. اما همین آمارها حکایت از آن دارند که بیش از یک میلیون نومیسیحی به صورت پنهان از اسلام به مسیحیت گرویده‌اند.

در این حال مسئولان غافل‌اند که روش ساده‌انگارانه آنان در برابر این حرکت روشنگرانه و نجات‌بخش، راه به جایی نمی‌برد. و فقط حکم پاک کردن صورت مسئله را دارد.

البته چماق‌های زر و زور و تزویر بر علیه این حرکت در قالب‌های مختلف به چرخش درآمده و برهیکل متحد نومیسیحیان فرود می‌آید.

هشدارهای تهدید آمیز

در همین حال شاهدیم که اغلب بلندگو بدستان رژیم که امامان جمعه از این جمله‌اند، چندی است نسبت به این رویداد هشدار می‌دهند و با لحن دستوری از مردم می‌خواهند مراقب فرزندان خود باشند. از سویی دیگر اما رژیم جمهوری اسلامی برای سد کردن سیلی که به جای ویرانی نجات را در پی دارد، به برخوردهای قهر آمیز و خشونت بار بر علیه نومیسیحیان اقدام می‌کند.

این در حالی است که گرایش ایرانیان به مسیحیت در تاریخ این سرزمین ریشه دارد. و به قبل از هجوم اعراب به این سرزمین می‌رسد.

مقابله با گردهم آبی مسیحیان

رشد منسجم و رسمی مسیحیت در ایران اما با ایجاد گروه‌های مسیحیان فارسی زبان از دوره قاجار و مصادف با ترجمه کتاب مقدس به وقوع پیوست.

از همان زمان این گروه‌های مسیحی که اغلب پروتستان بودند، در شهرهای مختلف ایران ساخت کلیساها را آغاز کردند.

ساخت بیمارستان‌ها و مدارس مسیحی هم همزمان در شهرهای مختلف قوت گرفت.

اما با وقوع انقلاب اسلامی، بسیاری از این کلیساها تخریب یا تعطیل شد و دست اندرکاران امور هر گونه فعالیت بشارتی مسیحیان فارسی زبان را غیرقانونی اعلام کردند.

به گونه‌ای که اکنون تنها در تهران تعدادی کلیسای فارسی زبان فعالیت می‌کنند، و در شهرهای دیگر ساخت کلیساها فارسی زبان و یا مرمت و دایر کردن مجدد کلیساها، جرم محسوب می‌شود. در همین تهران هم حضور مسلمانان در کلیسا یا مراسم مذهبی مسیحیان، به منزله فعالیت بشارتی و غیر قانونی است.